

Oscars voor
het mooie
woord (p. 12)

© Seppe Duwé

Industrieel ingenieurs trekken aan alarmbel: 'Slaagcijfers schakelprogramma's te laag' Groei aan inschrijvingen omgekeerd evenredig met slaagcijfers

Slechts 23% van de schakelstudenten industrieel ingenieur werkt het programma binnen de voorziene tijd af. Dat is te weinig, vindt de faculteit.

Schakelprogramma's bieden de mogelijkheid om via een programma van 1 of 2 jaar vanuit de professionele bachelor een masterdiploma te halen. Greet Langie is vicedecaan Onderwijs van de faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen. 'De schakelprogramma's zijn bij ons in 2003 gelanceerd. We blijven geloven in het belang van schakelprogramma's, maar de slaagcijfers zijn helaas serieus gedaald de laatste jaren.'

Die slaagcijfers zijn niet min. Momenteel bedraagt de drop-out 50%. Van de studenten behaalt 23% de schakel in de normale studiekeperiode van een jaar, 22% heeft één jaar extra nodig, 6% twee extra jaren om succesvol te zijn. Dit jaar zijn er ongeveer 800 schakelstudenten aan de faculteit, waarvan slechts 500 nieuwe studenten. Sinds 2003-2004 is het aantal schakelstudenten industrieel ingenieur in Vlaanderen enorm gestegen, al zijn precieze getallen van voor 2013-2014 moeilijk te geven omdat de faculteit pas sinds 2013 bestaat.

De drop-out is groot, maar verschilt niet zoveel van de drop-out in reguliere bachelors. 'Het probleem is echter dat het om studenten gaat die al een heel waardevol diploma hebben', vindt Langie. 'Wij laten een te groot deel van die betere studenten uit de professionele bachelor hier bissen en soms zelfs trissen, om uiteindelijk zonder extra

diploma naar de arbeidsmarkt te gaan. Die studenten houden een negatief gevoel over.'

'Bovendien kost zo'n jaar veel geld', vult Langie aan. 'We stoppen heel veel energie in studenten die uiteindelijk toch hun doel niet bereiken. Bedrijven hebben nood aan gediplomeerde professionele bachelors, terwijl zij zich hier nodeloos bezig houden.'

Langere schakel als oplossing

De vraag rijst natuurlijk waarom de slaagcijfers zo laag liggen. 'We merken dat professionele bachelors steeds minder wiskunde in hun opleiding krijgen', legt Langie uit. 'Dat is hun recht: als het werkveld vindt dat ze daar geen nood aan hebben, dan moeten ze dat niet doen. Het maakt het voor studenten wel moeilijker om het schakelprogramma te halen.'

Hetzelfde heeft de faculteit Rechtsgeleerdheid opgemerkt bij het schakelprogramma Criminologische Wetenschappen. Liesbet Smedts, verantwoordelijke van de Dienst voor Studentenbegeleiding Rechtsgeleerdheid, licht toe. 'De slaagcijfers

liggen inderdaad niet erg hoog, hoewel de schakelstudenten het op sommige vlakken ook wel beter doen dan de bachelorstudenten.'

De lage slaagcijfers noopte de faculteit tot actie. 'Uit een grondige studie van het programma, de slaagcijfers en toelatingsvoorwaarden is gebleken dat schakelstudenten voor sommige vakken over onvoldoende voorkennis beschikken. Daarom werd recent beslist het programma te hervormen en vanaf volgend academiejaar een aantal juridische en methodologische basisvakken aan het programma toe te voegen.'

'We hopen zo dat het schakelprogramma beter studeerbaar wordt en de slaagcijfers zullen stijgen', licht Smedts toe. Dat heeft als gevolg dat het schakelprogramma niet meer op 1 jaar kan worden afgewerkt. De faculteit bekijkt met de hogescholen of zij speciale trajecten kan aanbieden waarin professionele bachelorstudenten tijdens hun opleiding al een aantal vakken kunnen opnemen.

Ziet Langie een langere schakel als een oplossing? 'We spelen met het idee om de schakelprogramma's langer te maken, zodat we onder meer wiskunde kunnen aanbieden, hét struikelblok van

de schakelstudenten.' Daar is evenwel op Vlaams niveau een akkoord voor nodig.

Zalmmodel is hot

'We zouden studenten sneller moeten bewust maken van hun slaagkansen in schakelprogramma's, meent Langie. 'Het is een hot topic: het zalmtraject. Als je drie jaar lang geen wiskunde meer hebt gehad tijdens de professionele bachelor, dan is het logisch dat die wiskunde ver zit en dat je aanpassingsproblemen hebt. Goede studenten die niet hard moesten werken in de professionele bachelor en zich konden beperken tot het studeren tijdens de blok- en examenperiodes, hebben veel sociale en andere activiteiten kunnen ontwikkelen. Na een dergelijke periode van drie jaar, is het niet evident om terug elke avond achter je bureau te kruipen.'

Langie vindt dus dat studenten met het goede profiel (vooropleiding, aantal uren wiskunde in het secundair, percentage behaald op wiskunde, motivatie, etc.) én met een positief advies van de klassenraad, beter metéén beginnen met de academische bachelor. 'We moeten de studenten met het juiste profiel zeker ontraden om via het zalmmodel het universitaire diploma te behalen.'

23% van de studenten behaalt de schakel in de normale studiekeperiode

Stura struikelt

EDITORIAAL

In het artikel 'Moeten UCLL-studenten uit E-bib geweerd worden?' (zie p. 3) leest u dat de Studentenraad (Stura) van de KU Leuven vindt dat er te veel UCLL-studenten tijdens de blokperiode de E-bib bezetten.

Dat gaat ten koste van KU Leuven-studenten die ook een blokplekje willen claimen, aldus Stura. Het is begrijpelijk dat de Studentenraad van de KU Leuven nadenkt over dit probleem en naar oplossingen zoekt.

De manier waarop Stura dit probleem tot nu heeft aangepakt, tart evenwel alle verbeelding. Op de Algemene Vergadering van 17 februari wilde ze een stemming houden om het aantal UCLL'ers te limiteren.

Zonder eerst met UCLL zélf te praten. De directeur Studentenbeleid van UCLL, Francis Loyens, komt dan ook uit de lucht vallen als we hem hierover contacteren.

De stemming kwam er uiteindelijk na ongeveer een 20-tal minuten discussie. De snelheid waarmee het bureau van de Studentenraad het voorstel erdoor wilde jagen, was opvallend. Opluchting alom toen de AV het voorstel afwees en opriep om eerst met UCLL aan tafel te zitten.

Als we Stura naar een reactie vragen, wil die niet reageren: 'Deze problematiek werd nog maar vluchtig besproken op de AV.'

Volg even mee: reageren tegen pers naar aanleiding van een stemming (!) die plaatsvond op een publieke (!) vergadering wordt blijkbaar als een overbodige luxe ervaren. De manier waarop Stura in dit dossier met haar publieke verantwoordelijkheid omgaat, is hemeltergend.

Blijkbaar achtte het bureau van Stura het wél opportuun om na een 'vluchtige' discussie een stemming te houden. Zonder eerst met de UCLL te gaan praten. Begrijpe wie begrijpen kan.

Nogmaals: het is goed dat Stura zich over het plaatstekort in de E-bib buigt. Dat dit op een dergelijke machiavellistische manier moet gebeuren, gaat er maar moeilijk in.

Mogen we van Stura op z'n minst een constructieve houding vragen? Ten opzichte van haar eigen studenten en studenten van een andere instelling bijvoorbeeld. En ten opzichte van de pers, als het ook maar even kan.

Simon Grymonprez

Geschreven door de hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

SPLINTER

Maak eens een volstrekt nutteloze wandeling

Een maand of twee na het begin van mijn Erasmusuitwisseling te Parijs besluit ik om vanaf het meest westelijk gelegen punt van de stad, La Défense, naar het Château de Vincennes te wandelen, in het uiterste oosten. De wandeling zou, volgens Google Maps, een kleine vier uur in beslag moeten nemen.

Zes uur later weet ik niet goed meer waar ik ben. Ik ben een eerder anoniem café binnengewandeld om naar het toilet te gaan, besef dat ik nog steeds geen snars snap van het systeem van *arrondissements* en dat alle straten op elkaar lijken tenzij je toevallig op een kathedraal of een Eiffeltoren botst.

Ik ben ongetwijfeld verdwaald – mijn benen zijn loden zuilen, mijn voeten doen pijn, maar het is in deze vermoede staat dat mijn gedachten op volle krachten lijken te functioneren. Eens ik de stop eruit trek, stromen al die ideeën uit over een blad papier en krijgen ze vorm in een gedicht dat, met een iets meer nuchtere en volwassen blik bekeken, waarschijnlijk zelfs John Keats diabetes zou bezorgen.

Als je ook maar een beetje bent zoals ik, denk je het helderst na wanneer je lichaam even uitgeteld is. Je hebt misschien, net als ik, geëxperimenteerd met meditatie, enkel en alleen om gefrustreerd en gepijnigd te vertrekken na twee uur stil te zitten in lotushouding, starend naar een witte muur.

Misschien zweer je bij yoga, boksen, masturbieren of luidkeels zingen onder de douche, en als dat werkt voor jou, moet je vooral die plaat van Bonnie Tyler nog wat luider zetten (of de porno toch net iets stiller). Voor wie nog op zoek is naar zijn of haar bescheiden kalmeermiddel heb ik wel volgende tip: waarom niet eens een wandelingetje maken?

Natuurlijk wandelt de gemiddelde student in een kleinere stad zoals Leuven al redelijk wat. Boodschappen doen, naar de les kuieren, van en naar de fakbars strompelen ... allemaal kleine wandelingen, maar dan met een duidelijk omschreven doel. Mijn voorstel is dat iedereen wekelijks een wandeling maakt, enkel en alleen *for the sake of the walk*.

Struin eens door de Tiensestraat en sla die ene zijstraat in die je nog niet kent. Beklim de Keizersberg en verken de vele doodlopende paadjes en overgroeide grasvelden ter plaatse, of loop een blokje om net na je ontbijt. Als het goed gaat, besef je ergens onderweg plots dat je eigenlijk bijzonder vrij bent, en dat je zomaar naar de Abdij van 't Park of het Begijnhof kan wandelen zonder dat je daar eigenlijk hoeft te zijn. En misschien - heel misschien - hoor je jezelf daarna net iets beter denken.

Nietzsche zei ooit dat 'alle echt grootse ideeën ontstaan tijdens het wandelen'. Tchaikovsky ging elke dag alvorens te componeren twee uur lang op pad, ongeacht de temperatuur of de neerslag. Einstein en Dickens bleven zelfs tot vijf uur lang doorwandelen, net zolang als nodig was om hun ideeën op orde te krijgen.

Waarmee ik nog niet gezegd heb dat je *Great Expectations* zal schrijven of de relativiteitstheorie zal ontcrachten omdat je af en toe een wandeling maakt. Ook ik ben nog steeds Herman de Coninck niet. Maar geef toe, wat heb je te verliezen – behalve een half uurtje van je tijd?

Tom Dinneweth
 De Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Moeten UCLL-studenten uit E-bib geweerd worden?

Te veel studenten van hogeschool UCLL blokken in de E-bib, althans volgens de Studentenraad van de KU Leuven. In de Algemene Vergadering kwam het tot een stemming om het aantal UCLL'ers te limiteren.

Tekst Pjotr Hubin
Beeld Martijn Stoop

Er zijn tijdens de blokperiode te veel studenten van de UC Leuven-Limburg die in de Leuvense E-bib studeren en dat is een probleem. Dat is de essentie van de presentatie die de Studentenraad van de KU Leuven (Stura) op de Algemene Vergadering van 17 februari voorstelde.

De wachtrijen aan de E-bib, de bibliotheek van de faculteit Economische en Bedrijfswetenschappen (FEB), zijn onder meer te verklaren doordat een groot aandeel van de blokkers geen blauwe, maar een rode studentenkaart heeft. Het gaat dus om UCLL-studenten in plaats van studenten van de KU Leuven zelf. Stura heeft het over een bezettingsgraad van dertig procent UCLL-studenten in de E-bib. Dat stoot Stura dan ook tegen de borst.

Peter Verbist, coördinator van Agora en verantwoordelijke voor de bibliotheken en leercentra van FEB, bevestigt het verhaal, maar weerlegt de cijfers: 'Op basis van de gegevens die ik heb, gaat het om zo'n twintig procent. Dat is nog altijd 1 op 5, dus ik wil het probleem zeker niet relativeren.'

Dat vooral de E-bib met dit probleem kampt, is volgens Verbist logisch te verklaren. 'In de binnenstad heeft de E-bib de meest ruime openingsuren waar de UCLL-studenten terecht kunnen. Agora is immers enkel toegankelijk voor KU Leuven-studenten en -personeel.' Campusbibliotheek Arenberg - met dezelfde ruime openingsuren - heeft dit probleem minder, doordat de capaciteit niet zo lang geleden opgedreven werd tot 750 plaatsen.

'Het gaat enkel over de blokperiode', benadrukt Verbist nog eens. 'Tijdens de normale maanden ligt het aantal veel lager.' Het probleem doet zich dus specifiek voor op het moment dat studenten de bibliotheken opzoeken als werkplek, niet om de collecties te gebruiken.

Stura teruggefloten

Stura stelde mogelijke denkpistes voor aan de leden van de Algemene Vergadering en hoopte bij hen een instemming los te krijgen om een

limiet op UCLL-studenten tijdens de examenperiode te stellen, op een eender welke manier.

De AV gaf niet zomaar de toestemming waar Stura op hoopte. Eerst stemde ze tegen het voorstel om de UCLL-studenten te limiteren, nadien gaf ze het mandaat om gesprekken met UCLL aan te gaan. Met de UCLL zelfs was dus nog geen enkel gesprek aangegaan.

De AV riep dan ook op niet overhaast te werk te gaan en ook eens met de UCLL samen te zitten. 'We willen dat er een gesprek is met de UCLL. Dan kunnen we daarna kijken wat er moet gebeuren', verduidelijkt Lukas De Backer, praeses van VTK. 'Nu al direct beslissingen nemen is een beetje overhaast.'

Stura zelf wenste niet te reageren: 'Deze problematiek werd nog maar vluchtig besproken op de AV. Er is geen duidelijk standpunt, we spreken er dan ook nog niet over', reageert voorzitter Marie Vanwingh.

UCLL is verbaasd

Francis Loyens, directeur studentenbeleid van de UCLL, reageert verbaasd op de problematiek. 'Ik ben daar eigenlijk niet van op de hoogte. Er is een Associatiereglement, dat bepaalt dat de studenten gebruik kunnen maken van elkaars instellingen.'

Die regeling wordt volgens Loyens niet enkel door Associatie-studenten gebruikt. 'Ik heb daar geen cijfers over, maar op onze campus in Diepenbeek komen in de blokperiode ook KU Leuven-studenten. Ze zijn

dan thuis, maar studeren overdag in onze bibliotheken.'

'Je moet dus het reglement al gaan wijzigen om de studenten echt de toegang te ontzeggen', stelt Loyens. 'Strikt genomen doen ze immers niets fout. We zien wel dat studenten elkaar opzoeken om samen te studeren.' Er moet nagedacht worden hoe met deze trend om te gaan, stelt de directeur. 'We moeten dit niet afremmen. Het gaat om een gevoel van solidariteit, dat ook de instellingen overstijgt.'

Bovendien zou Loyens het betrouwen, mocht een dergelijke maatregel het onderscheid tussen universiteit en hogeschool opnieuw

versterken. 'Het heeft geen zin om te polariseren.'

Loyens heeft begrip voor de uiteindelijke visie van de AV om eerst samen te zitten. 'Het samen-

zitten en het probleem samen bekijken vind ik een heel goede optie. Dat verkies ik zeker boven allerlei aanvullende reglementen om dit probleem aan te pakken', stelt hij. 'De reactie van de AV past binnen hoe we samenwerken. Dat is constructief samen beleid maken.'

Ook vicerector Studentenbeleid Rik Goselink wenste niet te reageren. 'De vicerector wacht op mijn input', aldus Peter Verbist. 'Ik heb deze week de cijfers gekregen en moet de nodige analyses nog doen.'

Volledige weigering onhaalbaar

Op de AV werd nagedacht over hoe de limiet op UCLL-studenten exact zou worden

ingesteld. Op suggestie van Peter Verbist werden enkele voorstellen besproken. 'De eerste concrete denkpiste gaat om een zone die we zouden afbakenen in de bibliotheek, waar tijdens de blokperiode de werkplekken voorbehouden zijn voor KU Leuven-studenten', stelt Verbist.

De komende maanden bekijkt Verbist hoe haalbaar deze optie is. Het gaat dus effectief om een soort blauwe - enkel voor KU Leuven-studenten met blauwe studentenkaart - zone, ontoegankelijk voor UCLL-studenten.

Reservatie was een tweede suggestie. 'Maar dat verschuift het probleem ook naar een digitale wachtrij. Die piste zijn we op het moment eerder aan het verlaten', vervolgt Verbist.

Stura zelf dacht ook na om UCLL-studenten later binnen te laten dan KU Leuven-studenten, om zo 'blauwe' studenten de gelegenheid te geven een blokplekje te veroveren.

Naast het limiteren werd ook het volledig weigeren, zoals in Agora, gesuggereerd. Dat vindt Verbist niet echt een optie. 'We kunnen dat niet maken. Er zijn protocolakkoorden tussen de Associatie-bibliotheken die zorgen voor vrije toegang voor studenten en personeel van de Associatie. In de theorie is dat in twee richtingen, in de praktijk gebeurt dat vooral in één richting. Dat die verhouding niet in balans is, hebben we al aangekaart bij de vicerector Studentenbeleid.' Het volledig weigeren van UCLL-studenten kan bij Agora wel, omdat dat een leercentrum is en dus niet in het protocol vervat ligt.

Het probleem heeft vooral te maken met capaciteit. 'Misschien stellen we in de toekomst toch bijkomende lokalen open', stelt Verbist. In september 2017 komt daar ook het vernieuwde leercentrum in Gasthuisberg bij, dat dan actief in het spreidingsplan van 'Blokken in Leuven' zal staan.

Op iets langere termijn zijn er concrete plannen om - ten laatste binnen drie jaar - 200 extra plaatsen aan de E-bib toe te voegen.

Onderwijsexpert en vicerector Kulak Marc Depaepe over schakelprogramma's 'Schakels zijn nodig, maar mogen academische bachelors niet overbodig maken'

Marc Depaepe, vicerector aan de Kulak en hoogleraar pedagogische wetenschappen, vindt schakels een motor van democratisering, maar waarschuwt voor utilistisch denken.

Tekst Simon Grymonprez
Beeld Martijn Stoop

Schakelprogramma's bieden de mogelijkheid om via een programma van 1 of 2 jaar vanuit de professionele bachelor een masterdiploma te halen. Depaepe heeft als onderwijspedagoog een theoretische kijk op schakels, maar ziet ook hoe ze in de praktijk werken aan de Kulak. De vicerector stelt dat schakelprogramma's nodig zijn in de hedendaagse samenleving. 'We zitten nog steeds in een hiërarchisch onderwijslandschap, ook wat betreft het hoger onderwijs. Studiekeuze wordt nog altijd geïmponeerd door het culturele kapitaal van thuis. Sociaal-economische variabelen beïnvloeden nu eenmaal de studiekeuze.'

'Vanuit die optiek gaat in de samenleving dus talent verloren', vervolgt Depaepe. 'De schakels zijn een weg voor een aantal mensen die op basis van achtergrond en uitgangspositie voor een hogeschool gekozen hebben. Het biedt een mogelijkheid om toch door te stromen naar een universiteit. Principieel kun je dus weinig tegen schakels hebben.'

Bildung en kritisch denken

Toch vindt Depaepe dat er een tweede, belangrijke kritische bedenking moet worden gemaakt. 'Er dreigt het gevaar dat de schakels het gewone academische curriculum zou vervangen.'

'Dat is natuurlijk niet alleen omdat dat het belang van bijvoorbeeld de Kulak in de weg staat', lacht de Depaepe. 'Maar als een schakelprogramma de gewone weg zou worden om een masterdiploma te behalen, dan maken we academische bachelors natuurlijk compleet overbodig.'

Depaepe vindt dit een principewestie: 'Het is werkelijk vanuit de overtuiging dat de essentie van de universiteit, zijnde *bildung*, vorming en kritisch denken, niet mag verloren gaan. Dat zijn vaardigheden die je a fortiori het best leert in een academische bachelor. In die omgeving ontsnap je aan het utilitaire discours van: 'Het moet allemaal ergens toe dienen.'

De Kulak-vicerector vindt dat hier het probleem zit: te veel hogescholen zitten vast in een utilistisch denken. 'Hogescholen pakken graag uit met het zalmmodel. Je zou een 'nuttig' diploma hebben dat meerwaarde heeft op de arbeidsmarkt én met een jaartje bij te studeren kun je toch via een schakel

'De essentie van de universiteit, zijnde *bildung*, vorming en kritisch denken, mag niet verloren gaan'

MARC DEPAEPE
VICERECTOR KULAK

een master halen. Men stelt dat zalmmodel voor als hét model van de toekomst. Vanuit de universiteit moeten wij dat tegengaan. Je raakt immers aan het principe van de 'universitas!'

Voor de Kulak ziet Depaepe voorts nog geen problemen. De slaagcijfers vindt de vicerector globaal gezien oké: een derde redt het niet na een jaar, een derde slaagt volledig. 'Die zijn globaal genomen, over alle schakels heen', laat Depaepe nog weten. 'Ze behoeven dus nog nadere analyse om problemen op te sporen.' De inschrijvingen zijn evenmin fel gestegen of gedaald.

'Op winst gerichte financiering is een grote bedreiging voor ons onderzoek'

De faculteit Wetenschappen wordt dit jaar 200 jaar. Hoewel decaan Peter Lievens vindt dat de faculteit bloeit, ziet hij ook uitdagingen.

Faculteit Wetenschappen blaast 200 kaarsjes uit

Tekst Simon Grymonprez

In 1817 werd in het kader van de Rijksuniversiteit Leuven een nieuwe faculteit opgericht: de faculteit Wetenschappen.

Tweehonderd jaar later telt de faculteit zo'n 4.000 studenten, zeven soorten bacheloropleidingen en meer dan dubbel zoveel masters. 'We vonden tweehonderd een mooi rond getal en dus wel het feesten waard', lacht decaan Peter Lievens.

Feesten is natuurlijk relatief. De faculteit organiseert wel een personeelsfeest, toepasselijk SCIENCE@FESTIVAL genaamd, maar organiseert daarnaast ook enkele lezingen, een themadag, een opendeurdag op 20 mei en reikt zelf enkele eredoctoraten uit. 'Het is een jaar om te feesten, maar ook om na te denken over positie van onze faculteit in de maatschappij', vindt Lievens.

Discovery research

Nadenken over de plaats van de faculteit ziet Lievens dan ook als rode draad doorheen de geschiedenis van de faculteit

en dus ook doorheen het feestjaar. 'In plaats van het te hebben over de scheiding tussen fundamenteel en toegepast onderzoek, denken wij meer na over vragen die nog beantwoord moeten worden, maar ook over vragen die nog gesteld moeten worden.'

'Dat soort onderzoek heet 'ontdekkingswetenschappen', waarbij het eigenlijk de bedoeling is vanuit wetenschappelijke activiteit te komen tot nieuwe vindingen of ontdekkingen', duidt Lievens. 'We willen het daar grondig over hebben dit jaar. Ik vind wel dat we het binnen de faculteit in grote mate eens zijn over het feit we ons niet moeten laten beknotten door wat we moeten bekomen met ons onderzoek.'

Dat is meteen ook de grootste bedreiging voor de faculteit vandaag de dag, vindt Lievens. 'Hoewel we internationaal meedraaien op vlak van discovery research, merken we dat de financieringsstromen heel snel inzetten op onmiddellijke economische of maatschappelijke winst van onderzoeksinvesteringen.'

Een probleem, vindt Lievens. 'Winst is iets dat wij in onze disciplines eigenlijk niet kunnen garanderen. We kunnen garanderen dat we kwaliteitsvolle onderzoeksprojecten zullen runnen waar resultaat uit komt, maar wél resultaat en hoe economisch of direct maatschappelijk relevant dat is, is onmogelijk te voorspellen.'

Dat heeft volgens Lievens impact op de financiering van projecten. 'Bepaalde financieringsstromen gaan aan ons voorbij. Onder meer in Europa, maar ook in Vlaanderen, zijn er steeds meer stemmen die pleiten voor meer toegepast en onmiddellijk gevaloriseerd onderzoek.'

Onderzoeksgebaseerd onderwijs

De trend naar winstgericht onderzoek is geen reden tot doemdenken. Lievens

vindt dat de faculteit bloeit, niet alleen op onderzoeksvlak.

'Onze faculteit heeft de traditie om sterk met onderwijs bezig te zijn', vindt Lievens. 'We streven ernaar hedendaags onderzoek te incorporeren in onze opleidingen. We zetten ook in op onderwijsmethodes en didactieken die gebaseerd zijn op modern wetenschappelijk onderzoek.' Het OASE-project, dat de voorbije jaren in de eerste jaren bachelor en fysica werd uitgerold en draaide rond activerend onderwijs, is een voorbeeld.

Ook Scientica, het samenwerkingsverband van studenten aan de faculteit, mengt zich in het feestgewoel. Ze organiseerde vorige week een lezing over elektrische zelfrijdende wagens, en organiseert op 14 maart een debat over robotisering.

Op veto.be lees je een geschiedenis van 200 jaar faculteit Wetenschappen.

Denk verder dan je bed

De Think Abroad Month wil studenten verenigen

Op 13 februari ging de Think Abroad Month van start. Het evenement wil de kloof tussen internationale en Leuvense studenten dicht en aan de hand van allerlei activiteiten.

Tekst Anton Geers
Beeld Seppe Duwé

In Leuven loopt van 13 februari tot 13 maart de Think Abroad Month. In samenwerking met LOKO Internationaal, een onderdeel van de Leuvense studentenkoepel, organiseren verschillende kringen en verenigingen activiteiten om lokale en internationale studenten met elkaar in contact te brengen. Het concept is dit jaar aan zijn vijfde editie toe en voor de gelegenheid is er gesleuteld aan de uitgangspunten van de resem activiteiten.

Vroeger lag de focus op het warm maken van Belgische studenten voor een buitenlandse ervaring, door in gesprek te treden met internationale studenten die enthousiast kunnen vertellen over hun thuisland. Dit jaar echter werd gekozen voor een andere aanpak: de organisatie zet in op het effectieve contact tussen beide groepen. Zo wil LOKO Internationaal vriendschappen over de grenzen heen smeden, in discussie treden met culturen die er andere waarden op nahouden en zo een mondiaal gericht gedachtegoed ontwikkelen.

Archiefbeeld International Party september 2016

'Hoewel we dit jaar nog wat aftasten, stellen we vast dat er veel geïnteresseerden zijn'

FILIP FEDOROWICZ
INTERNATIONAAL COÖRDINATOR LOKO

Nieuwe focus

Met dit intercultureel contact als uitgangspunt worden studenten evenzeer warm gemaakt om hun horizons te verruimen en het buitenland op te zoeken, zeker als ze connecties hebben gevormd die afkomstig zijn uit het land in kwestie. Deze nieuwe focus van de Think Abroad Month lijkt dus een logische zet in de evolutie van het concept, al is het allemaal makkelijker gezegd dan gedaan. 'Hoewel we dit jaar nog wat moeten aftasten op welke manier we deze frisse aanpak concreet en interessant kunnen maken, stellen we wel vast dat er veel geïnteresseerden zijn voor de evenementen. We kunnen toch al van een zeker succes spreken', aldus Filip Fedorowicz, internationaal coördinator LOKO.

Het project stimuleert eveneens het contact tussen lokale verenigingen en internationale studentenbewegingen die actief

zijn in Leuven. *Joint events* kunnen zo tijdens deze maand fundamenteel bieden om toekomstige samenwerkingen op te bouwen. Op die manier worden de doelstellingen van de Think Abroad Month op verschillende niveaus nagestreefd.

De activiteiten die op poten worden gezet zijn van een dergelijk gevarieerde aard dat iedereen wel ergens zijn gading kan vinden: je kan je wagen aan Afrikaanse gastronomie, een cocktailworkshop, een karaoke-optreden, degustaties van bier of Chinese thee, een filmfestival met documentaires over Latijns-Amerika, een internationale cantus of diner enzovoort.

Zelfs Alma draagt haar steentje bij door elke week een culinaire specialiteit van een bepaald land op de kaart te zetten. Zo kan je op een druilerige Belgische winterdag dromen van verre oorden met een authentiek gerecht van Peru of Vietnam voor je neus. Kortom, een rijk scala aan mogelijkheden dringt zich op om de komende weken weer een beetje meer wereldburger te worden.

De wereld rond op zoek naar studentennieuws

Tekst Jente Van Lindt

Canada - Montreal aan de top

De afgelopen vijf jaren werd Parijs telkens verkozen tot beste studentenstad door *QS Best Student Cities*, een invloedrijke ranglijst die traditioneel in februari verschijnt. Dit jaar gaat Montreal echter met de bloemen lopen.

De Europese metropolen Parijs en Londen vervolledigen het podium. Met Berlijn en München staan er verder nog twee Duitse steden in de top tien.

In 2016 bekleedde Montreal, dat drie universiteiten herbergt, nog de zevende plaats. QS prijst het multiculturele en inclusieve aspect van de stad, net als haar cafécultuur, uitgaansleven en aura van creativiteit. Samen met een economische heropleving moet dit het succes verklaren.

Het is volgens QS ook geen toeval dat Montreal steevast hoge noteringen haalt in lijstjes met de beste steden om in te leven.

In de top 100 verschijnt verder één Belgische stad: Brussel. Europa's hoofdstad scoort goede punten met haar betaalbaarheid, maar ook met haar internationale uitstraling, diversiteit, eetcultuur en vriendelijkheid.

Rusland - Meer ruimte voor buitenlandse studenten

De Russische regering is van plan om het aantal plaatsen voor buitenlandse studenten aan haar universiteiten te verhogen tot 200.000. Onderwijsminister Lyudmila Ogorodova wist die plannen te bevestigen.

Het gaat om een opmerkelijke stijging van dertig procent. Ongeveer tien procent van die potentiële, internationale studenten zullen bovendien kunnen rekenen op Russische overheidssteun. Geneeskunde en biotechnologie weten als richtingen verder het meeste buitenlanders aan te trekken.

De afgelopen jaren is er een sterke toegenomen interesse uit Latijns-Amerika en Zuidoost-Azië. Voorheen waren het voornamelijk studenten uit voormalige Sovjetstaten die op Russisch avontuur gingen. Een geplande vereenvoudiging van de visa-aanvraag moet nog meer studenten wereldwijd aantrekken.

Rusland wil met deze plannen 'pro-Russische nationale elites vormen.' Op die manier hoopt de regering tevens de interesse voor Rusland in andere landen aan te wakkeren.

Turkije - Politie reageert met geweld op studentenprotesten

Op 10 februari sprongen studenten in Ankara in de bres voor de academische vrijheid. Op de campus van de Ankara University protesteerden zij tegen de meest recente en zoveelste ontslagronde van academici, zo bericht het persagentschap *Reuters*.

De recentste ontslagronde trof een driehonderdtal academici waarvan er 71 verbonden waren aan de universiteit in de hoofdstad. Toen de protesterende studenten probeerden om de geblokkeerde campusingang te bereiken, reageerde de politie met traangas en rubberen kogels. Twaalf studenten werden bovendien opgepakt.

Sinds de mislukte staatsgreep van 15 juli 2016 volgen de arrestaties van journalisten, academici, intellectuelen en politici in Turkije elkaar in snel tempo op. Volgens de Turkse autoriteiten gaat het steeds om aanhangers van de Gülenbeweging die achter de mislukte coup zou zitten. Westerse media uiten al langer hun bezorgdheid over deze ontwikkelingen (Veto 4302).

VOOR ELK WAT WILS: COSPLAYER

Cosplay is een creatieve, fantasierijke hobby die in België aan populariteit wint. Faustina, studente taal- en letterkunde met een voornaam die magisch in de oren klinkt, vertelt over haar ervaringen.

Tekst en beeld Ariana Degheselle

Eerst en vooral: wat is cosplay?

Faustina: 'In het algemeen is cosplay het namaken van een kostuum van je favoriete personage uit een boek, film, serie, of een personage dat je gewoonweg graag hebt. Die draag je dan op festivals voor fantasy, science fiction of comics, of op fotoshoots... wanneer je maar wil.'

Hoe ben jij eraan begonnen?

'Enkele jaren geleden toen een aantal vrienden en ik naar de serie *Supernatural* keken, stelde iemand voor om naar FACTS in Gent te gaan. Ik had toen nog nooit van zulke conventies, laat staan van cosplay, gehoord.'

'We beslisten wie welk *Supernatural*-personage zou spelen. Die personages zijn eigenlijk ook niet zo moeilijk: jeans en een hemd of T-shirt, dat is snel gedaan. Eens we daar waren, zagen we hoeveel mensen zich interesseren voor cosplay. Het is zo'n leuke *community*.'

Je kleedt je niet alleen als een personage, maar gedraagt je ook zo?

'Natuurlijk niet honderd procent, wanneer je zo'n kostuum aandoet ga je niet heel de tijd doen alsof je dat personage bent. Onderweg naar de con-

'Eens je aan
cosplay begint,
dan stop je niet
meer'

'Het is omdat je herkent en wordt herkend, dat je met andere mensen begint te praten. Het is ook een groot compliment als mensen je personage herkennen en met je op de foto willen. Het is een soort van bevestiging dat je je cosplay goed gedaan hebt.'

Cosplay for Dummies

Hoe zou je de cosplay-community beschrijven?

'Het is een toffe en behulpzame *community*. Mensen zijn echt bereid om je te helpen. Bijvoorbeeld in de Facebookgroep 'Cosplay-

voor simpele cosplays, hoewel ik mezelf wel steeds iets meer wil uitdagen. Gelukkig helpt mijn mama veel en heb ik ook mijn vrienden als back-up: zij weten hoe je moet naaien.'

'Er zijn mensen die wanneer het kostuum niet zelf gemaakt is, het automatisch niet goed genoeg of minder authentiek vinden. Voor mij is het belangrijkste aspect van cosplay, dat je het aandoet, plezier hebt en dat je je inleeft in dat personage. Het maakt niet zoveel uit waar je je cosplay vandaan haalt.'

met de fiets. Een van hen was toen gevallen en hard aan het bloeden. Ik heb dan mijn jasje gebruikt om het te stelpen, dus nu valt het niet meer te gebruiken. Jammer van de cosplay maar, het was noodzakelijk op dat moment.'

Je kiest vooral voor mannelijke personages: je kan iedereen spelen die je maar wil?

'Het is compleet aanvaard voor vrouwen om mannelijke personages te cosplayen. Mannen kunnen ook vrouwen spelen, maar dat gaat nog steeds gepaard met een soort van stigma. Het kan negatieve reacties uitlokken. De cosplay-*community* is wel *open minded* dus eigenlijk ben ik nog niet geconfronteerd geweest met die problematiek.'

'De laatste tijd heb ik gemerkt dat blanke mensen ook zwarte personages willen spelen. Wat op zich geen probleem is zolang je het op een respectvolle manier doet. Natuurlijk zijn er altijd mensen die de vinger wijzen: 'Dat is racistisch'. Het is zeker een delicaat onderwerp dus je kan het best respectvol houden. Persoonlijk zou ik het kostuum aandoen en mijn haar veranderen, maar niet mijn huid schminken. Alles is echter heel genuanceerd, want die grenzen zijn erg vaag.'

Welke reacties krijg je op je hobby in je omgeving?

'Naar mijn ervaring vinden de meeste volwassenen, of toch oudere generaties het wel vreemd. Nog velen beschouwen cosplay niet als een echte hobby. Mijn mama daarentegen vindt het een heel leuk idee om naar zo'n conventie te gaan. Van leeftijdsgenoten heb ik nog geen negatieve reacties gekregen.'

In het najaar van 2016 verscheen een artikel in De Morgen over het cosplay-festival FACTS dat zorgde voor veel ophef. Cosplayers werden 'freaks' genoemd.

'Ik heb me er niet mee bezig gehouden. Ik weet wel dat er veel mensen heel boos en geïrriteerd waren omdat het zo neerbuiwend was. Onlangs is er ook een heel goede reportage over verschenen: zo zie je dat er echt veel verschil is, afhankelijk van wie het maakt en vanuit welk standpunt die inneemt. FACTS is nu ook minder nieuw en er wordt veel reclame rond gemaakt. Volgens mij gaat het de goede kant uit.'

Is er, om af te sluiten, een mooie cosplay-herinnering die je zou willen delen?

'Voor mij is dat die eerste keer op FACTS, toen ik mijn vriendengroep leerde kennen. Nu zijn zij echt een groot deel van mijn leven, mijn beste vrienden eigenlijk. Cosplay heeft ons bij elkaar gebracht.'

'Het is best vreemd om te denken dat, als die ene vriend mij nooit had meegenomen, ik de beste vrienden die ik nu heb nooit had gekend.'

ventie dragen we de kostuums al op de trein en praten we gewoon als onszelf. Je gaat pas echt *in character* wanneer er bijvoorbeeld op conventies iemand met ons op de foto wil. Dan zullen we ons meer proberen te gedragen als die personages.'

Kan je wat meer vertellen over die conventies?

'Je kan er allemaal nieuwe mensen leren kennen, acteurs ontmoeten, merchandise kopen... Naar conventies ga je ook voor de sfeer die er hangt. Je weet dat, als je iemands kostuum herkent, je spontaan met iemand kunt gaan babbelen zonder heel *awkward* een gesprek te moeten beginnen met 'En wie ben jij?'. Je kan hen aanspreken met: 'Ah hey, toffe serie!'

cloud', waar zo'n duizend mensen in zitten. Hier zie ik dagelijks mensen vragen stellen: 'Ik wil dit maken, heeft iemand tips?' Of: 'Weet iemand waar ik een pruik kan halen?' Er wordt om hulp gevraagd en er zijn altijd mensen die antwoorden.'

Is er een verschil tussen het dragen van een gekocht kostuum en een zelfgemaakt kostuum?

'Ik heb nog niet zoveel cosplays gedaan, maar probeer ze wel zelf te maken. Ik ga wel nog geen *over the top* historische of ingewikkelde kostuums trotseren. Nu kies ik nog eerder

Hobbit to the rescue

Is er een personage waarmee je meer affiniteit hebt dan bijvoorbeeld een ander personage dat je al gecostumed hebt?

'Dat is waarschijnlijk mijn Bilbo-kostuum van *The Hobbit*: het is een personage dat voor mensen herkenbaar is op conventies, zelfs al ben je niet in groep. Helaas, wegens omstandigheden is het jasje een beetje geruïneerd.'

'Dit was gebeurd tijdens een *The Hobbit*-fotoshoot. Ik was Bilbo en twee vrienden die Fili en Kili speelden, waren onderweg

Verwachte daling kotenprijs blijft uit

Een overschot op het kotenaanbod zorgt voor een stabilisering van de kotprijzen, maar een daling is nog niet voor meteen.

Tekst Laure Verhaegen
Beeld Karolien Wilmots

De Huisvestingsdienst van de KU Leuven voert jaarlijks een contractstudie uit. In die contractstudie berekenen ze onder meer de gemiddelde huurprijs van een kamer in Leuven.

Voor een kamer met basiscomfort betaal je binnen een 12-maandencontract gemiddeld 361 euro per maand. Voor een kamer met hetzelfde contract maar met meer comfort (met eigen toilet, douche en/of keuken), betaal je gemiddeld 465,08 euro per maand.

Bij de kamers met een 10-maandencontract liggen de prijzen lager. Daar betaal je voor een kamer met basiscomfort gemiddeld 330,8 euro per maand. De gemiddelde prijzen voor kamers met hetzelfde contract en extra comfort zijn niet bekend.

Overschot

Vorig jaar bleven de prijzen voor het eerst stabiel, wat een einde betekende voor de jarenlange stijging. Er werd toen een daling voorspeld, maar die is uitgebleven. 'Wel zijn de prijzen nu volledig gestabiliseerd', geeft Ludo Clonen, diensthoofd Studentenhuisvesting van de KU Leuven aan. 'De prijzen zijn met amper twee procent gestegen, dat komt min of meer overeen met de index en is dus geen reële stijging.'

Deze stabilisering van de kotenprijs is een gevolg van het grotere aanbod dat de afgelopen jaren is uitgebouwd. 'In 2010 was er een sterk tekort aan koten en toen zijn er zowel vanuit de universiteit als in samenwerking met de stad en

private partners, koten bijgebouwd. Met als gevolg dat er nu een overschot is, waardoor de prijzen hebben kunnen stabiliseren', vervolgt Clonen.

Dat overschot bestaat uit koten van verschillende categorieën maar in verhouding blijkt dat het toch vooral de koten met extra comfort zijn die niet verhuurd blijven. 'Het gaat dan meestal om die koten die vooral de laatste jaren zijn bijgebouwd, wat logisch is aangezien dit de duurere koten zijn. De prijzen gaan vanaf 475 en lopen op tot 500 euro per maand, dat is natuurlijk een hele hap uit het gezins- of studentenbudget', legt Clonen uit.

Kotwijs

Het kotenoverschot zorgt volgens Clonen voor een gezonde concurrentie tussen de verhuurders en dat kan de kwaliteit van de koten op de markt enkel ten goede komen. Bovendien werkt de Huisvestingsdienst samen met de stad om controles in de koten uit te voeren en zoveel mogelijk kwalitatieve koten op de markt te krijgen. Die koten komen dan op de site Kotwijs terecht.

'Het belangrijkste is dat studenten op Kotwijs zoeken, daar staan enkel de verhuurders op die we betrouwbaar vinden en waarvan we weten dat ze kwalitatief goede koten hebben. Wij hebben de laatste twee jaar geprobeerd om alle koten een controlebezoek te brengen. Van de koten die op Kotwijs staan, weten we dus dat het goede verhuurders en goede koten zijn', aldus Clonen.

'Het aantal 10-maandencontracten steeg dit jaar niet', laat Clonen nog weten. 'Dat is jammer voor studenten die niet het volledige academiejaar in Leuven verblijven. Nochtans zouden verhuurders zich kunnen onderscheiden op de markt door een 10-maandencontract aan te bieden en het kan een manier zijn om hun lege kamers toch verhuurd te krijgen.'

Over de prijzen van de koten voorvolgend jaar is Clonen kort: 'Ik hoop dat ze dalen maar ik verwacht dat ze stabiel blijven.'

Voor een kamer met basiscomfort betaal je binnen een 12 maandencontract gemiddeld 361 euro per maand

doe de groentetas!
elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

Alma 2, Alma 3, Huis Jeanne Devos, Gasthuisberg, LUCA & Green Office

www.kuleuven.be/groentetas

Het Kotrecept

Vegetarische stoofpot met uw favoriet bruin bier

INGREDIËNTEN

voor 3 personen:

- 2 uien, grof gesneden
- 5 wortels, in dunne plakjes
- 1 bakje champignons, in plakjes
- 4 (zoete) aardappels, grof gesneden
- 200 g seitan
- 2 flesjes bruin bier
- 1 klein blikje tomatenpuree
- 25 g peterselie, fijngehakt
- 2 el bloem
- 1 theelepel bruine suiker
- een klont boter/2 el olie
- 1 teentje look, geperst
- zout, peper, tijm

We hebben nog maar net Tournée Minérale overleefd, of de volgende campagne staat voor de deur: 40 Dagen Zonder Vlees. Geen seksloze maand, wel een compleet vegetarische. Om deze overgang te vieren, en om de deelnemende studenten een hart onder de riem te steken, is deze primeur - het eerste kotrecept in *Veto* - in een vleesvrij maar alcoholisch jasje gestoken. U kunt ook meteen de pas ontdekte planeten

rond 'Trappist 1' vieren door twee goede trappisten in uw pan te zwieren. Gewoon opdrinken mag natuurlijk ook.

Smelt de boter/olie in een pan op matig vuur. Gaar de uien en de look in de boter. Voeg wortel, champignons en aardappels toe en roer nu en dan. Doe er na vijf minuten de seitan bij, zet het vuur hoog en roer geregeld.

Zet na drie minuten het vuur laag en voeg de tomatenpuree en bruine suiker toe. Giet

uw twee flesjes bier leeg in de pan (met pijn in het hart, maar je moet wat over hebben voor een goede maaltijd) en voeg wat zout, peper en tijm toe naar smaak.

Schep er twee eetlepels bloem bij, en laat gedurende 45 minuten indikken met het deksel op de pan. (Vergeet opnieuw niet te roeren!) Voeg dan de peterselie toe, neem alvast 5 hapjes om te 'proeven', doe er de nodige extra kruiden bij en serveer. (Daphne de Roo en Tom Dinneweth)

Witches Cradles - Center for Tactical Magic

Every Angle is an Angel - Shana Moulton

Artefact

The Act of Magic

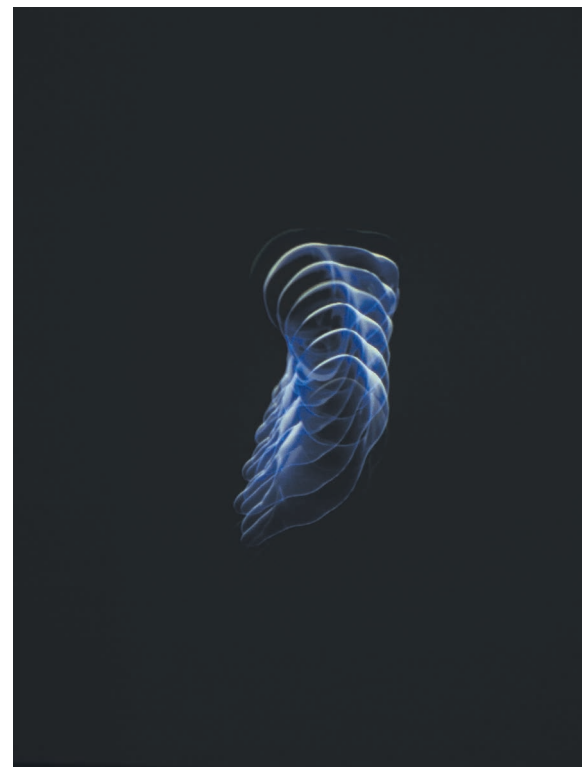
Beeld Emmanuel van der Beek

Dataghost 2 - RYBN.org

Squaring the Circle - Troika

In Our Hands - Marjolijn Dijkman

Every Cell is a Bell - Shana Moulton

Het kunstenfestival Artefact loopt nog tot 9 maart in STUK.

Stand Behind Me - Liz Magic Laser

Samenwoningsproject Casa Cura

Student en senior onder hetzelfde dak

Casa qué? Casa Cura is een project van het OCMW, stad Leuven en de KU Leuven: studenten nemen hun intrek bij senioren om hen bij te staan in het dagelijkse leven. Het eerste jaar bleek een succes.

Tekst Jan Costers

Beeld Anneleen van Kuyck

In Nederland bestaan er al enkele jaren formules waarbij studenten hun intrek nemen in tehuizen en daar hulp bieden aan de oudere bevolking. Casa Cura volgt een ander systeem. 'Het is een nieuwe vorm van samenleven, geënt op het idee van de kotmadam, maar dan omgekeerd', vertelt Herwig Beckers, voorzitter van Zorg Leuven. 'In die zin dat het vroeger de kotmadam was die voor de student zorgt, maar het hier nu de student is die de oudere bijstaat.'

De thuiszorg van het OCMW gaat op zoek naar een match tussen studenten en senioren. Daarbij wordt gekeken naar overeenkomende karaktereigenschappen zodat het samenwonen zo vlot mogelijk verloopt. 'Je moet het niet vergelijken met een soort van blind getrouwd zijn', aldus Beckers. 'We hebben nu vijf duo's in het project en dat verloopt eigenlijk heel goed.'

Een van die duo's bestaat uit Gilles Douterlungne, een derdejaars rechtenstudent, en Marc Ooms, een blinde man. 'Na het invullen van een algemene vragenlijst, werd ik eind vorige academiejaar gecontacteerd door Casa Cura voor een verkenningssprek', vertelt Gilles. 'Daarna zijn we iets gaan drinken om elkaar wat beter te leren kennen en omdat we allebei een goed gevoel hadden, hebben we ingestemd met het samenwoningsproject.'

Win-winsituatie

Zowel de studenten als de oudere deelnemers hebben baat bij het project. Zo krijgt de student een verminderde huurprijs voor een kot en wordt de oudere persoon uit de eenzaamheid gehaald. 'Het idee voor dit project komt van de mensen uit de thuiszorg', laat Beckers weten. 'De grootste behoefte van ouderen is volgens hen niet fysieke hulp, wel gezelschap. Zo kan een student helpen met boodschappen doen, ontbijt maken, samen naar het voetbal kijken.'

De student is echter geen hulpverlener en de oudere niet zomaar kotbaas. 'Je groeit naar elkaar toe', laat Marc weten. 'Als je het gevoel van een soort familieband krijgt, dan weet je dat het goed zit. Gilles kent ook enkele van mijn

kinderen, dus ik denk dat het voor hem een soort tweede familie is.' Dat beaamt Gilles: 'Ik zie Marc nu meer dan mijn echte ouders. Het is hier een beetje een tweede thuis.'

Geen generatiekloof

Het leeftijdsverschil is geen obstakel in het samenbrengen van studenten en ouderen. 'Je hebt mensen van je eigen leeftijd die veel vervelender zijn, en omgekeerd', zegt Marc. 'Het moet gewoon klikken tussen mensen.' 'Ik vind het enorm verrijkend om samen te wonen met Marc', laat Gilles weten. 'Hij heeft levenservaring en kan ook tips geven voor school en dergelijke. Misschien heb ik ook wel geluk met hem. Als ik hier met een oude zaag zou zitten, zou het iets anders zijn', lacht hij.

Dat leeftijdsverschil kan ook gemakkelijk achterwege gelaten worden wanneer mensen dezelfde interesses hebben. Daarom wordt er ook grondig onderzocht welke mensen bij elkaar passen. 'We hebben een duo met een gewezen professor aan Gasthuisberg en een studente geneeskunde. Zo hebben ze onmiddellijk een aanknopingspunt om met elkaar te praten', aldus Beckers.

Volgens Beckers is het project een succes en heeft het nog heel wat groeipotentieel. 'We zijn nu een jaar bezig met vijf duo's, maar we merken dat er heel wat ouderen voor te vinden zijn en dat ook studenten enthousiast zijn over het project.' De enige voorwaarde voor de ouderen is dat ze cliënt zijn bij de thuiszorg. Geïnteresseerde studenten kunnen in het project terecht komen via de Dienst Huisvesting van de KU Leuven.

De huidige deelnemers van Casa Cura zijn alvast positief over het initiatief. 'Ik zou het mensen zeker aanraden', zegt Marc. 'Het is heel leuk om op een ongedwongen manier hulp te krijgen.' Dat bevestigt Gilles. 'De goedkope kamer is handig, maar je krijgt vooral ook vriendschap en een tweede thuis.'

'Als ik hier met een oude zaag zou zitten, zou het iets anders zijn'

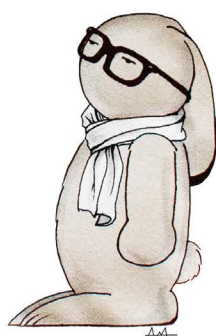
GILLES DOUTERLUNGNE
STUDENT

'Je moet het niet vergelijken met een soort Blind Getrouwd'

HERWIG BECKERS
VOORZITTER ZORG LEUVEN

IK AT KONIJNENVOER
VOOR HET
COOL WAS

5 redenen om mee te doen aan Dagen Zonder Vlees

De meeste studenten onder ons zullen de opwarming van de aarde niet ontkennen. Het is echter moeilijk om je niet machteloos te voelen, wanneer de Trumps van de wereld geen zier geven om het milieu. Het idee heerst dat de opwarming van de aarde gestopt moet worden door politici, verdragen en globale maatregelen. Dat is zeker zo, maar daarnaast is de perceptie fout dat je als individu machteloos staat. Dagen Zonder Vlees is een realistisch initiatief. Een kleine aanpassing in je eetgewoonten heeft meer impact dan je denkt.

1. Uitstoot

De opwarming van de aarde, dat komt toch omdat we te veel met de auto rijden? Je moet er maar eens op letten, wanneer een krant een artikel brengt over CO₂-uitstoot prijken er stevast auto's met roetachtige uitlaat als themabeeld. Maar een koe stoot methaangas uit, een broeikasgas dat ongeveer 30 keer meer effect heeft dan CO₂ (ja, dit zijn dus koeienwinden). De vleesindustrie is zelfs verantwoordelijk voor meer uitstoot van broeikasgassen (18% van de totale uitstoot) dan alle globale transport samen. Volgens Laurens De Meyer van Dagen Zonder Vlees stoot een koe in een jaar meer broeikasgassen uit (in CO₂-equivalent) dan een Porsche Cayenne die 15.000 km rijdt (de gemiddelde afstand die de Belg op een jaar met de auto aflegt). Elke dag dat je geen vlees eet, spaar je dus 15,2 km met de auto uit.

Tekst Eva Sevrin

Beeld Lisa Van der Auwera

'De focus ligt niet langer op woningentekort, maar op open ruimte'

Leuven stelt het nieuwe structuurplan voor

Leuven stelt haar ruimtelijke toekomst voor in containers. Op deze manier kunnen de Leuvenaars zich niet enkel informeren, maar krijgen ze later ook de kans om hun kritiek te uiten.

'Gebieden die in het vorige plan als woongebieden bestemd waren, geven we nu terug aan de open ruimte'

Tekst Emilie Bollens en Emmanuel van der Beek
Beeld Bart Heleven

CARL DEVLIES (CD&V)
SCHEPEN VAN RUIMTELIJKE ORDERING

Nu en dan heerst er wat verwarring in de containers. Een inwoner komt informeren over de aanleg van het plein waar hij woont. Een andere buurtbewoner vraagt zich af of dochterlief haar fiets zal kunnen stallen aan de school. Nog iemand anders komt haar beklag doen over de plannen van de Bruulparking.

'We krijgen veel vragen over heel specifieke aandachtspunten', vertelt Wiet Vandaele, afdelingshoofd Ruimtelijke ordening en duurzaamheidsbeleid bij de stad Leuven. Hij en enkele collega's staan de bezoekers te woord. 'Maar een structuurplan is een globaal plan. Bestuur en experts tekenen een toekomstvisie uit die nog niet tot op de vierkante meter bepaald is.'

Daarin ligt het verschil met uitvoeringsplannen, waarin ontwerpers nauwkeurig bepalen wat er gebouwd zal worden. Dat doen ze met de krijtlijnen van het structuurplan in het achterhoofd.

Nood aan een nieuwe versie

Het was de Vlaamse overheid die twintig jaar geleden de structuurplannen in het leven riep. Het vorige (en eerste) structuurplan van de stad Leuven dateert van 2004. Dertien jaar later bleek een update echter dringend nodig.

In 2004 lag de nadruk nog op het woningtekort. 'Maar dat probleem lijkt ondertussen, op enkele uitzonderingen na, opgelost', aldus Vandaele. Het nieuwe plan focust op open ruimte. Carl Devlies (CD&V), schepen van financiën en ruimtelijke ordening, verduidelijkt: 'Gebieden die in het vorige plan als woongebieden bestemd waren, geven we nu terug aan de open ruimte.'

Kwaliteit boven kwantiteit. Lokale handel en erfgoed moeten bestaande buurten aantrekkelijker maken. Jonge bedrijven zullen in de toekomst bovendien betere plekken kunnen vinden in de stad. Klimaatneutrale wijken, zonnepanelen op strategisch gekozen plaat-

sen, warmtenetten enzovoort, enz. moeten helpen de klimaatdoelstellingen te halen. Ook de mobiliteit wordt grondig herdacht. Nu rijden alle bussen zich strop in het centrum.

Opbouwende kritiek

Een omvangrijk plan dus, waarover de stad haar burgers goed wil informeren. In april start immers een openbaar onderzoek. Dan kunnen inwoners bezwaarschriften indienen tegen de voorstellen die op tafel liggen. 'Het plan is grondig bestudeerd, maar dat neemt niet weg dat het nog verbeterd kan worden', benadrukt Devlies.

Na het openbaar onderzoek worden de suggesties bekeken en stelt het stadsbestuur een definitief plan op. Dat plan zou over exact een jaar in het Staatsblad moeten verschijnen.

Net voor de gemeenteraadsverkiezingen dus. Maar dat is eerder toevallig, stelt Carl Devlies. 'Onze planners zijn al sinds de vorige

gemeenteraadsverkiezingen bezig. Het is een langetermijnvisie die we om de tien à vijftien jaar herbekijken.'

Hoe dan ook zal het nieuwe bestuur niet zo makkelijk kunnen afwijken van de plannen, al is het niet onmogelijk. Maar Devlies verwacht geen problemen. 'Tot nu toe zijn er geen hevige debatten geweest. Hoe het nieuwe stadsbestuur er ook uit zal zien, de kans is klein dat ze grote wijzigingen zullen willen doorvoeren.'

De eerste zichtbare resultaten lijken dus nog niet voor morgen. Maar het werk loont, benadrukt Devlies. 'Kijk maar naar de Vaartkom. Aan de hand van het structuurplan uit 2004 werden drie uitvoeringsplannen opgesteld. Nu zie je dat die volop in realisatie zijn.'

Ook benieuwd? De containers reizen nog tot 11 maart door Leuven. Ontdek waar ze staan op www.leuven.be. Lees meer over de plannen op www.veto.be

2. De gigantische omvang van de industrie

De vleesindustrie bestaat hoofdzakelijk uit vier grote diersoorten: kippen, koeien, schapen en varkens. Wereldwijd zijn er ongeveer 20 miljard kippen, 1,5 miljard koeien, 1,2 miljard schapen en 1 miljard varkens. In België zijn er meer dan drie keer zoveel kippen dan inwoners. Deze dieren moeten niet enkel gevoed worden, maar daarnaast nemen ze ook ontzettend veel plaats in. Meer dan één vierde van het ijsvrije aardoppervlak wordt gebruikt voor het vee, en als je daar de ruimte van het veevoedsel bij telt loopt het op tot één derde van het ijsvrije aardoppervlak. Minstens 73% van de ontbossing van het Amazonewoud is hieraan te wijten.

In België bijvoorbeeld, voeren we volgens De Meyer de helft van het benodigde veevoer in. Dit veevoer komt meestal uit Latijns-Amerika, waar het kostbare amazone-woud hiervoor wordt gekapt. Helaas neemt het aantal vegetariërs op onze planeet af (vooral doordat landen zoals China en India steeds meer vlees gaan eten). De harde realiteit is echter dat het aardoppervlak niet groot genoeg is om alle zeven miljard mensen vlees te laten eten zoals de gemiddelde Europeaan. Meer zelfs, de aarde kan maar 2,5 miljard omnivoren met Amerikaanse eetgewoonten voeden. Dat terwijl onze planeet 10 miljard vegetariërs zou kunnen voeden.

3. Efficiëntie

Een argument voor de meer pragmatische geesten aan deze universiteit is de efficiëntie van vleesproductie. De vorm van voedselvoorziening vereist meer energie dan ze oplevert. De Meyer haalt aan dat 90% van de energie uit de voeding van koeien verloren gaat als warmte en mest. Slechts 10% gaat naar de uiteindelijke vleesproductie. Met de hoeveelheid plantaardig materiaal die je nodig hebt voor het voeden van een persoon met rundvlees, kan je acht vegetariërs voeden. Hierbij kan je - voor dezelfde pragmatische geesten uit de E-bib - toevoegen dat het ook nog eens goedkoper is om geen vlees te eten!

4. Waterverbruik

Een bijkomend nadeel aan de vleesindustrie is dat de dieren uitwerpselen produceren, eten en drinken om mensen van eten te voorzien. De Meyer stelt dat je voor een kilogram rundvlees 15.000 liter water nodig hebt. Ter vergelijking: voor een kilogram groenten is 300 liter water nodig. Dat is letterlijk 50 (!) keer minder water. Volgens een rapport van de Verenigde Naties is de vleesindustrie ook hoogstwaarschijnlijk de grootste vervuiler van water. Zo draagt het bijvoorbeeld bij tot de vervuiling en eutrofiëring - waarbij de mest in het water terecht komt en zo door een overmaat aan voedingsstoffen de biodiversiteit sterk afneemt - van het grondwater maar ook tot het veroorzaken van zogenaamde *dead zones* in de oceanen.

5. Het ethische aspect

Vee wordt gekweekt met slechts een doel: zo snel mogelijk zo veel mogelijk vlees opleveren. Daarbij worden ze gefokt op bepaalde eigenschappen die pijnlijke en gevaarlijke gevolgen hebben voor de dieren zelf. De uiers van melkkoeien zijn pijnlijk groot geworden, kippen groeien sneller dan hun lichaam aankan.

Slechts een marginaal deel van de eigenlijke vleesconsumptie draagt een 'diervriendelijk' label (en er kan nog gediscussieerd worden over de waarde van zo'n label). Maar biovlees is veel duurder: een kip die een diervriendelijk label verdient is minstens drie kwart duurder in Vlaanderen dan een 'standaardkip' (en wij zijn arme studenten). Daarnaast zou een vleesindustrie van de huidige omvang waar alle dieren genoeg plaats en ruimte krijgen geen duurzame ecologische oplossing zijn, denk maar aan het plaatsgebrek dat punt twee aanhaalt.

Is de vleesindustrie uitbuiting? Absoluut ja. Maar heeft de mens het recht om deze dieren uit te buiten, omdat ze 'minder ontwikkeld zijn en daarom minderwaardig'?

Ten eerste hebben talloze onderzoeken aangetoond dat de cognitie van veedieren geavanceerd en grondig ontwikkeld is. Zo zijn varkens intelligenter dan peuters, sommige mensen met een verstandelijke beperking en ouderen met dementie. Het argument dat we deze menselijke wezens niet mogen uitbuiten omdat ze cognitief zwakker zijn kan evengoed toegepast worden op dieren.

VRG viert
opnieuw de
kunst van de
welsprekendheid

Filosoof Hans De Mey blijft meest welsprekende student

De Pieter De Someraula (PDS) was afgelopen donderdag het toneel van het jaarlijkse Welsprekendheidstoernooi van VRG. Titelverdediger Hans De Mey (NFK) volgde zichzelf op met een pakkende getuigenis.

Tekst Kaatje Roelant en Sam Kniknie
Beeld Seppe Duwé

Dit jaar probeerden vijf kandidaten om de vorige winnaar, Hans de Mey, van zijn eloquente troon te stoten. Vijf rondes kregen ze daarvoor, waarbij ze een eigen tekst moesten brengen. Daarnaast liep ook improvisatie als een rode draad door de wedstrijd. Aan de opbouw van het toernooi mag nog wat gesleuteld worden, klonk het bij de jury. De improvisatierondes hadden weinig te maken met een goede beheersing van het Nederlands en meer met acteertalent.

Bij gebrek aan voldoende kandidaten mochten de kringen dit jaar uitzonderlijk twee vertegenwoordigers afvaardigen. Opvallend: alle talenrichtingen lieten verstek gaan.

De volledig mannelijke jury bestond deze editie uit Steven De Foer (*De Standaard*), Jan Hautekiet (Radio 1), rector Rik Torfs en rechtenprofessor Alain-Laurent Verbeke. In tegenstelling tot eerdere communicatie zetelde Zuhail Demir niet in de jury. We

vermoeden dat de politieke transfers bij N-VA daar voor iets tussen zaten. Het vijfde jurylid was in elk geval de gevulde PDS. Met een digitale stemming konden de toeschouwers de publieksprijs schenken aan hun favoriet.

‘Bebrilde Leuvense Erdogan’

Winnaar Hans De Mey walste over de zaal en zijn tegenkandidaten. ‘Ik ben psychisch ziek’, begon hij met opgeheven hoofd. Zijn voorbereide stuk was een lofzang voor de psychiatrie en zijn patiënten. Jurylid Verbeke uitte zijn twijfels over de geschiktheid van een dergelijk betoog voor een welsprekendheidstoernooi. Is zo’n persoonlijk verhaal wel gepast voor een wedstrijd die in de eerste plaats gaat over de schoonheid van de Nederlandse taal?

Dat De Mey zijn vorige titel rechtmatig kreeg, bewees hij in de tweede ronde.

Tijdens een prachtig opgezette improvisatie betuigde de filosofiestudent zijn liefde aan rector Rik Torfs, die hij liefkozend ‘de bebrilde Erdogan van Leuven’ noemde. Torfs glimlachte welwillend: ‘Ik ben gecharmeerd, je kan er ook niet naast kijken’, alluderend op de gestalte van De Mey. Flauw? Zeer, maar het publiek kon de komische uithaal wel pruimen.

Technische problemen

Ewout Goudsmedt kreeg na twee stemmings, waarvan de eerste met technische problemen, de publieksprijs toegekend. Alle lof voor de prestatie van Ewout - die het Nederlands het best beheerste - maar het moet gezegd dat meerdere keren stemmen kinderspel was.

Technische problemen waren overigens een terugkerend euvel gedurende de avond. Geluidsproblemen teisterden vooral de

eerste kandidaten, waar de jury rekening mee hield.

‘Het niveau lag dit jaar zeer hoog’, vond De Foer. Jan Hautekiet liet desondanks meermaals vallen dat men de Nederlandse taal toch echt moet liefhebben. ‘Men moet haar eer aandoen door ze correct te gebruiken.’ De Foer treedt bij: ‘Hans is de terecht winnaar, maar binnen de jury was er toch discussie over zijn ruime opvatting van het Standaardnederlands.’

Toch was de bewondering voor de deelnemers groot: ‘Je moet het maar doen, voor zo’n publiek staan terwijl je even gemakkelijk kan zitten en kijken.’ Waarom eigenlijk? Hans voedt zich aan de spanning tussen publiek en spreker: ‘Je krijgt de kans om een publiek te bereiken dat je anders niet bereikt. Je kan misschien de visie van een aantal mensen veranderen. Ik hoop dat ik door mijn betoog de wereld toch een beetje kan verbeteren.’

Beroemde ex-deelnemers over hun welsprekendheidstoernooi

Voor enkele bekende moderne redenaars bleek het Welsprekendheidstoernooi ooit het eerste grote podium. Of in het geval van Bert Gabriëls: een bloederige aftocht naar het ziekenhuis.

Tekst Gilles Michiels

Radde tongen schoppen het ver. Wie het gevleugelde woord beheerst, weet zich later niet zelden te manifesteren in de journalistiek, de politiek of op het podium. Een goed voorbeeld is Tim Pauwels. Hij vertoefte samen met Hans De Mey in het selecte clubje van tweevoudige winnaars. De VRT-journalist won in 1992 en 1993 zowel de jury- als de publieksprijs.

Van de twee rondes die hij voor de kiezen kreeg - een voorbereid stuk en een improvisatie op een absurd thema - herinnert Pauwels zich vooral de tweede. ‘Ik kreeg telkens erg moeilijke onderwerpen: ‘ook bakvissen kunnen hengelen’ en ‘klonters in de pudding’. Op zo’n thema meteen iets bedenken, is geen sinecure. Pauwels gelooft in een eenvoudige improtechniek: ‘Wat je onderwerp ook is: betrek het op iets geeks, zoals appels of sandalen.’

Net in de tactiek onderscheidde Pauwels zich van de concurrentie. ‘Mijn tegenstander was begonnen met een erg geslaagde mop.

Daarna moest hij nog drie minuten volpraten terwijl ik de mijne voor het einde gespaard had. Als je een grap hebt, gebruik hem dan op het einde.’

Bebloede arm

Ook stand-upcomedian Bert Gabriëls, die zelf drie keer deelnam aan het toernooi, heeft een handige truc geleerd van Pauwels. ‘Hij had tijdens zijn improvisatie het idee gekregen om een reportage na te spelen. Zo moet je eerst de tijd nemen om te benoemen wat je zogezegd rond je ziet: daardoor krijg je die drie minuten gemakkelijk vol. Die truc heb ik later nog gebruikt.’

Van Gabriëls’ deelnames zullen de meesten zich vooral één moment herinneren. ‘Eens in mijn voorbereid stuk wilde ik aantonen dat dramatiek niet werkte. Ik had een mes mee en de bedoeling was om effectief lichtjes in mijn

arm te snijden. Door mijn zenuwen werd ik echter enthousiast waardoor ik plots een pees doorgesneden had.’ Terwijl presentator Ben Crabbé knipogend vroeg of er een dokter in de zaal was en het onwetende publiek in lachen uitbarstte, werd hij bloedend afgevoerd naar het ziekenhuis.

In een latere editie zou Gabriëls nog een derde plaats weggapen. ‘Het nadeel aan het toernooi is dat wie de lachers op zijn hand krijgt, vaak ook wint’, verklaart hij, nogal verrassend voor een komiek. ‘Welsprekendheid is meer dan een grap maken, maar goede argumenten hebben minder invloed op de score, waardoor veel acts soms op een comedystukje leken.’

Stilvallen voor duizend man

Hetzelfde merkte historicus en Midden-Oostenspecialist Koert Debeuf, die het toernooi won in 1995. ‘Niemand had gezegd dat ik het lichtig moest houden’, lacht hij. ‘Dus had ik een relatief serieuze toespraak voorbereid over het Latijn als standaardtaal voor Europa. Ik had ze wel tien keer voor de spiegel geoefend. Het ging om welsprekendheid, dacht ik, en niet om cabaret.’

Toch kreeg Debeufs improvisatie op het schijnbaar onmogelijke thema ‘Wandelende takken in de mist’ burgemeester Louis Tobback aan het schuddebuiken. ‘Mijn grootste concurrent, de rechtenpreses, viel na twee zinnen stil, waardoor ik won.’ Een jaar later was Debeuf echter hetzelfde lot beschoren. ‘Alles in je hoofd werd toen een beetje zwart. Op zo’n moment stilvallen voor duizend man is heel pijnlijk.’

Debeuf zou later speechschrijver worden van Guy Verhofstadt en geeft nu ook les in het speechschrijven. ‘Alles samen zal ik al meer dan 1.000 speeches geschreven hebben.’ Logischerwijs betreurt hij dat welsprekendheid vandaag nog weinig aandacht krijgt. ‘In het onderwijs heeft dat volgens mij te maken met de verminderde populariteit van Latijn en Grieks. Nochtans blijft goed spreken essentieel. Ik pleit dan ook voor meer en niet minder mondelinge examens.’

Als journalist merkt Tim Pauwels dat mensen vaak te onzeker zijn om te spreken. ‘Als ik bijvoorbeeld tijdens een betoging naar de drijfveer van mensen wil peilen, zeggen ze: vraag het aan de vakbondssecretaris. In haast elke job echter moet je tegenwoordig presentaties met PowerPoint geven. Overtuigen is een basisvaardigheid geworden.’

Fantasy: escapisme voor zwakkelingen of sociale creativiteit?

In kunstencentrum STUK loopt momenteel de expo *Artefact – The Act of Magic*. De tentoonstelling neemt het creëren van een magisch moment als uitgangspunt maar niet het magische moment zelf. Of toch?

Tekst Gilles Michiels, Josje Kerkhoven en Ariana Degheselle
Beeld Martijn Stoop

Magie: dat is kruidengenezers, tovenaars, heksen, toekomstvoorspellers, wonderbaarlijke natuurverschijnselen, rituelen en bovennatuurlijke wezens. Ze hebben lang een betrekkelijk grote rol gespeeld in de cultuur van de mensheid. Aan de ene kant als uitingsvorm, om een verklaring te geven aan het leven, anderzijds ook als een vluchtroute uit het dagelijkse bestaan.

Sinds de verlichtingstendens tot rationalisering de magie tot het rijk der fabelen verdrong, lijkt ze in de westerse wereld vooral nog terug te vinden in de fictie. Protagonisten in fantasy, science fiction en superheldenverhalen doen dingen die niet kunnen, zo denken we, of beter: die enkel in een andere wereld kunnen gebeuren. De lezer, de kijker, de gamer of gelijk welke fantast, inhaleert hun verhalen met grote teugen en verdwijnt even uit de redelijke, vertrouwde wereld.

Het is opvallend dat deze genres zo driftig geconsumeerd worden, terwijl het rationalisme de scepter zwaait en er in het dagelijkse leven maar voor weinig echte magie te vinden is.

Net als fantasy vertrekt kunst vanuit een afbeeldingsrelatie, om er vervolgens van af te wijken

Door sceptici wordt over het escapisme dat daaruit volgt vaak laatlundig gedaan. Wie fantasy schrijft, doet niet aan echte literatuur, zo klinkt het. Liefhebbers van het genre kunnen het leven niet aan en vluchten in verre verhaaltjes. Illusterend is het stuk over *FACTS* in *De Morgen*, dat gewag maakte van 'tien-duizenden freaks' die de beurs voor fantasy liefhebbers bezochten. Wat bezielt dat volk, vraag je je als weldenkende mens haast af.

Discriminatie

Uiteraard kan in zo'n vlucht uit de werkelijkheid een reëel gevaar schuilen. Kate Kangaslahti, die als gastprofessor Cultuurgeschiedenis doceert aan de KU Leuven, denkt dat de magische wereld voor een lezer moeilijker naar de dagelijkse omstandigheden te adapteren valt wanneer dat niet met mate gedaan wordt. 'In zo'n geval kan het zeker een verslaving worden.'

Maar die ontsnappingsweg an sich heeft ook zo zijn voordelen. Neem nu de *Harry Potter*-serie. Voor velen is de reeks vooral geknipt om de 'echte' wereld even te vergeten, te ontsnappen aan de realiteit en in de huid van een ander te kruipen. Toch leerde *Harry Potter* ook een hele generatie wat discriminatie (modderbloedjes! dreuzels!) betekent en wat het met mensen doet. Fantasy en magie zijn daar bij uitstek geschikt voor, omdat ze verder van het dagelijkse leven verwijderd zijn dan realistische fictie.

Kangaslahti vindt bovendien dat het escapisme is veranderd, in de zin dat ze socialer is geworden. 'Neem nu het voorbeeld van een literaire fantasiewereld, waarbij je een boek leest, en zodanig helemaal geabsorbeerd wordt door het verhaal en die wereld. Dat blijft een interne vlucht in je diepste gedachten.'

'Maar nu, bij gaming, online internet-gemeenschappen en in zekere zin zelfs festivals zoals *FACTS* kun je stellen dat de

wereld waarin je ontsnapt, zich niet meer enkel in je eigen hoofd bevindt. Maar het is ook geen reële plaats naar onze opvatting van 'realiteit'. Hij wordt bewoond door anderen die op een gelijkwaardige manier ontsnappen. Dat is een belangrijk verschil: dat escapisme vandaag meer groepsgebonden is dan individueel.'

Ontmoeting

Voor velen blijft ook de groepsgebonden beleving van fantasy natuurlijk puur entertainment. Van de zeven boeken uit de originele *Harry Potter*-reeks zijn al meer dan 500 miljoen exemplaren verkocht. De themaparken zijn een doorslaand succes. De films uit de franchise zijn maar enkele van de fantasytitels die jaarlijks de box office aanvoeren, naast de vele pre-sequels uit de uitgemolken melkwegstelsels van Marvel en DC. Niet iedereen in de cinemazaal zal daarom een existentiële

nood voelen aan een grotere fictieve wereld.

Maar voor andere fantasyfans is de groep of de commune een noodzaak. Voor hen kunnen festivals als *FACTS* wel de gelijkenis met de vroegere heksenkringen doorstaan, omdat ze via de magie en de fictie gelijkgestemden uit de echte wereld in contact brengt met elkaar, waardoor ook in het dagelijkse leven mogelijkheden ontstaan: iemand ontmoeten, samen nieuwe dingen bedenken. Fantasy is een vorm van creativiteit.

Kunst als magie

In die zin kan ook de kunst gezien worden als een vorm van escapistische magie, een groepsgebonden manier om te ontsnappen. Een artistieke levensvisie is voor sommigen eveneens een antwoord op een strikt wetenschappelijke tijd. Kunst en fantasy kunnen in elkaar overvloeien: als een publiek bereidwillig is, betoveren ze het en voeren ze het mee naar andere plaatsen, nieuwe realiteiten.

Als voorbeeld haalt Kangaslahti de manier aan waarop fotografie in het verleden ingezet werd om mensen mee te voeren in een wereld van magie en het bovennatuurlijke. 'Fotografie was daarvoor al sinds haar prille begin geschikt, omdat ze als een

replicatie van het leven gezien werd, dus als een manier om de dingen rondom ons af te beelden.'

'Wat echter interessant is', vervolgt ze, 'is dat fotografie ook gebruikt werd om aan een steeds groter publiek dingen te tonen die je normaal gezien niet kon zien. In combinatie met een telescoop onthulde fotografie zo het oppervlak van de maan en met microscopische instrumenten, de microben in ons water. Het was voor sommigen dan geen grote stap meer om zich in te beelden dat in de lucht rond hen, die al die onzichtbare dingen leek te bevatten, ook het bestaan van geesten bewezen kon worden.'

Het voorbeeld van Kangaslahti bewijst dat net in de afbeeldingsrelatie, die in de fotografie erg belangrijk is, de voorwaarde voor ontsnapping schuilt. Poëzie bijvoorbeeld is een taal die vertrekt van de gewone omgangstaal om ervan af te wijken. Bij onze omgang met kunst vertrekken we vanuit een bestaand kader om te stoten op iets wat ons vreemd is. Het vreemde kan daarna vreemd blijven maar ook magisch worden en ons innemen. Het gevolg is 'verdichting'.

Op dat moment overstijgt de kunst de technische beschrijving of de simpele parafrasering, en wordt ze meer dan de simpele optelsom van haar ontstaansgeschiedenis of de verpakte bedoeling van een kunstenaar. Daar beginnen de inbeelding, de ontsnapping en de relevantie van een kunstwerk. Kunst en magie delen een esthetiek. Omdat ze niet afbeelden maar vervormen, zijn ze tegenover de strikte realiteit onbetrouwbaar.

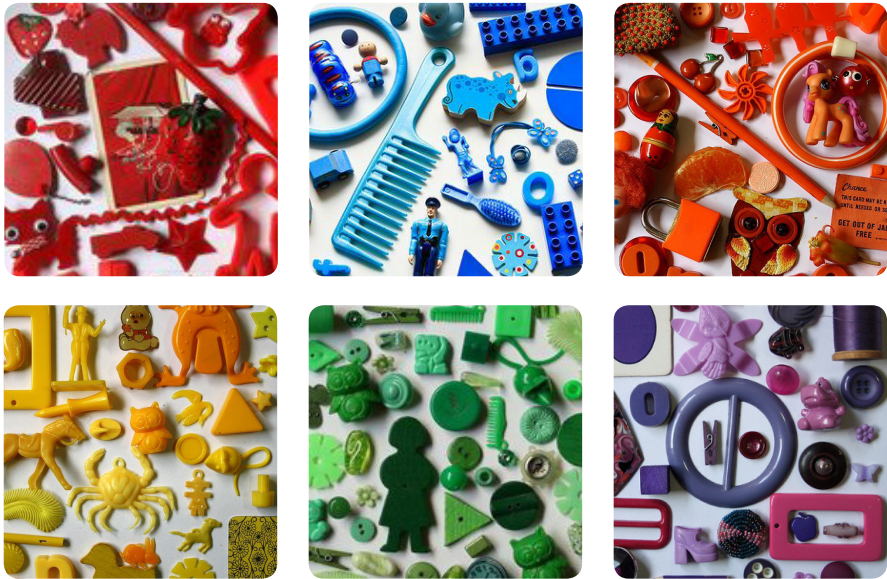
Vorige week werd in deze krant ingegaan op *In Our Hands*, een video-installatie van Marjolijn Dijkman die momenteel op *Artefact* te zien is. De video toont twee bewegende handen die losgekoppeld zijn van hun originele context. Omdat je daarvoor je eigen verbeelding aan het beeld kan opleggen, wordt het kunstwerk, meer dan de simpele gemanipuleerde afbeelding, een verlengstuk van jezelf. Ook hier ontsnap je - een noodzakelijke ontsnapping - en blij je. Kunst is een essentiële vorm van fantasy.

'Een belangrijk verschil is dat escapisme vandaag meer groepsgebonden is dan individueel'

KATE KANGASLAHTI
PROFESSOR CULTUURGESCHIEDENIS KU LEUVEN

Het is niet ondenkbaar dat een rationalistische wereld sommigen ertoe gebracht heeft om die noodzaak tot verbeelding in de fantasy en de kunst te zoeken. *Artefact* gaat in op de wereld van de verbeelding, maar gaat - aangezien ze niet luidop in fantasy gelooft - niet op in die wereld. *The Act of Magic* is een traditionele tentoonstelling, waarbij bordjes nog steeds uitleg geven. De kunstenaars hebben het over de creatie van de illusie, niet de magie zelf. Maar in hun werken is de magie hoe dan ook te vinden en zullen echte, rasechte fantasy-fans aan hun trekken komen.

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

IJzerenmolenstraat 10-12 • 3001 Heverlee
Diestsestraat 253 3000 • Leuven
016 26 09 21 • www.spit.be

de kringwinkel

SPIT

AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS
F U I F Z A A L

BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!

365 PER AVOND, 260 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJEN.

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE

WWW.LOKO.BE/ALBATROS

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel - 016 22 44 38
Fax - 016 22 01 03
veto@veto.be

veto.be
twitter.com/veto_be
[instagram.com/veto_be](https://www.instagram.com/veto_be)
[facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven)
snapchat: veto_be

Jaargang 43, nummer 15
Maandag 27 februari 2017

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

HOOFDREDACTEUR
Simon 'Veto' Grymonprez

REDACTIESECRETARIS & V.U.
Brecht 'de Vasten' Castel

REDACTIE
Martijn 'Slaap' Stoop, Anneleen 'Fruit & Fiets' van Kuyck, Arne 'een Skypeverbinding met Canada' Sonck, Bavo 'Guinness' Nys, Naomi 'Werner Thomas' Bonny, Simon 'Cara' Thys, Eva 'inclusief feminisme' Sevrin, Gilles 'zonder een literatuurprijs' Michiels

SCHRIJVERS
Katleen 'De Wijzer' Pasgang, Jan 'De kracht van Onze Vader om niet verleid te worden door Satan tot heerschappij over alle koninkrijken op aarde' Costers, Emmanuel 'cornetto' van der Beek, Simon 'hipsterbril' De Smet, Nora 'het vak dat ik moet meemenen' Sleiderink, Tom 'Satan' Dinneweth, Pjotr 'Mijn mooie lederen editie van Het Communistisch Manifest.' Hubin, Jente 'Sport' Van Lindt, Anton 'Thuis' Geers, Ariana 'cosplay' Degheselle, Daphne 'Muziek' de Roo, Laure 'Koen' Verhaegen, Emilie 'Tim F.' Bollens, Kaatje 'De zon in Aix-en-Provence' Roelant, Sam 'mijn familienaam' Kniknie, Josje 'tandpasta' Kerkhoven, Mika 'KV' Tuyaerts

BEELD VOORPAGINA
Seppe 'UP' Duwé

FOTOGRAFEN
Seppe Duwé, Zourab 'Bart Somers op een vliegtuig' Moussaev, Jef 'beleidsberichten' Cauwenberghs, Daphne de Roo, Ariana Degheselle, Anneleen van Kuyck, Bart 'medicijnen' Heleven, Emmanuel 'van der Beek

TEKENAARS
Martijn Stoop, Lisa 'wasco's' Van der Auwera, Pjotr Hubin, Celine 'West-Vlaanderen' Vandeweghe

KU LEUGEN
Thomas 'Materie' Winters, Klaas 'de Lunatics' Van den Broeck

EINDREDACTIE
Brecht Castel, Jan Costers, Paul-Emmanuel 'de Carrefour' Demeyere, Eva Sevrin, Arne Sonck, Simon Grymonprez, Gilles Michiels, Jan Costers

VORMGEVING
Simon Grymonprez, Brecht Castel

ADVERTENTIES
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38w

DRUKKERIJ
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

OPLAGE
9.000 exemplaren

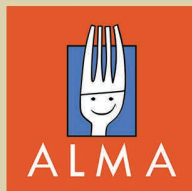
ISSN-NUMMER
0773-5162

ABONNEMENTEN
Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar brecht@veto.be en schrijf 11 euro over op BE22 0011 4801 9147.

MEEDOEN?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, video, cartoons, IT, lay-out..., *Hoe vier jij Chinees nieuwjaar*) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

DAGEN
ZONDER
VLEES

SAMEN DUURZAMER ETEN
Van 1 maart tot 15 april 2017

ONTDEK HET SNEL

WWW.ALMA.BE

KU LEUGEN

Vind jouw professornaam!

Geboortedag

Geboortemaand

01 - Rudy
02 - Daniel
03 - Patricia
04 - Geert
05 - Marie-Francine
06 - Paul
07 - Jacques
08 - Dorothea
09 - Irma
10 - Adriaan
11 - Vera
12 - Gerard
13 - André
14 - Fernand
15 - Dirk
16 - Sylvain
17 - Henri
18 - Ernest
19 - Johan
20 - Hans
21 - Magda
22 - Luc
23 - Koenraad
24 - Joseph
25 - Kamiel
26 - Antoon
27 - Theo
28 - Hubert
29 - Ruth
30 - Philip
31 - Bernard

Jan. - Van Paemel
Feb - Tilleman
Maa - De Schreye
Apr - Hooren
Mei - Declercq
Jun - Quaegebeur
Jul - Callewaerts
Aug - Baert
Sep - Verheyden
Okt - Meylaerts
Nov - Verhoeven
Dec - Torfs

Nabestaanden slachtoffers Dutroux verbolgen

“Vergelijking van mandatenvergoedingen met Dutroux is het ergste sinds Dutroux”

Ook het kopstuk van de Venus van Milo heeft het last-minute laten afweten tijdens het kopstukdebat

Pets

Schat, was dat mijn favoriete kopje dat net stuk viel?

Niet kwaad worden liefje!

Nee, wij moeten nu een groot kop stuk debat houden!

'Wielersfans staan niet te springen voor het vrouwenwielrennen'

NAVRAAG

JASPER STUYVEN

Het Vlaamse wielervoorjaar is vorig weekend van start gegaan. Leuvenaar Jasper Stuyven wil daarin een hoofdrol spelen.

Tekst Brecht Castel en Mika Tuyvaerts
Persbeeld

Jasper Stuyven (24) brak vorig seizoen helemaal door tijdens de klassieke wedstrijden. De Leuvenaar werd vijfde in de E3 Harelbeke en won Kuurne-Brussel-Kuurne. Prestaties die ook zijn team Trek-Segafredo niet zijn ontgaan. Het beloofde Stuyven met een contract tot 2018. Dit seizoen is Stuyven, samen met de Duitser John Degenkolb, speerpunt van de ploeg in de kasseiklassiekers.

Zaterdag opende hij de finale van de Omloop Het Nieuwsblad op de Taaienberg en werd hij achtste. Zondag werd hij tweede in Kuurne-Brussel-Kuurne. Veto sprak hem net voor het Vlaamse openingsweekend.

Heb je je deze winter anders voorbereid?

Jasper Stuyven: 'Ja, ik heb voor het eerst in de fitness gezeten. Daarnaast ben ik ook later begonnen met intensieve trainingen en heb ik er iets meer gedaan. Daardoor zal mijn vormpiek wat later op het seizoen liggen. Ik wil in topconditie zijn van de E3 Harelbeke tot Parijs-Roubaix.'

Welke concurrenten gaven je al een goede indruk?

'Iedereen eigenlijk. Niemand stak er bovenuit of was ondermaats. Als jonge verrassingen tip ik de Deen Soren Kragh Andersen (van Team Sunweb, red.), die een rit won in Oman, en de Nederlander Dylan van Baarle (die rijdt voor Cannondale-Drapac, red.).'

Je reed vorig jaar in de ploeg met Fabian Cancellara. Wat heb je juist van hem opgestoken?

'Ik vind dat altijd een onnozele vraag. Zoiets kan je niet beschrijven: je zit niet op de schoolbanken bij hem. Als renner interpreteer je hoe hij rijdt in het peloton, met de sponsors omgaat, zijn race indeelt enzovoort. Maar dan moet je nog altijd zelf beslissen of je er iets mee doet. Zijn kalmte in de koers heb ik wel van hem opgestoken. Op dit moment heb ik trouwens geen contact meer met Fabian. Hij is geen vriend geworden, maar dat is ook logisch. Hij is tien jaar ouder en heeft een gezin.'

Druk

Vorig jaar won je vroeg in het seizoen Kuurne-Brussel-Kuurne. Geeft zo'n zege gemoedsrust?

'Vorig jaar heb ik inderdaad gemerkt dat winnen in het begin van het seizoen zeker belangrijk is. Anderzijds ben ik een renner die dat goede gevoel niet per se uit een overwinning haalt. Door bepaalde acties te kunnen doen, zoals mijn aanval vorig jaar in de Omloop, krijg ik ook die rust. Al betekent een overwinning natuurlijk net dat ietsje meer.'

Geeft het extra druk als de ploeg in jouw dienst rijdt?

'Nee, ik ervaar dat helemaal niet als druk.'

Heb je inspraak in de samenstelling van de ploeg in koersen waar jij kopman bent?

'Zoveel status heb ik nog niet, nee. Ik heb nog altijd maar Kuurne gewonnen, hè (lacht). In onze ploeg is het vooral ploegleider Dirk Demol die de ploegen voor de klassiekers opstelt.'

Modern wielrennen

Het bedrijf Sporthouse verzorgt sinds kort je sociale media. Hoe gaat dat in zijn werk?

'Zij komen met ideeën voor filmpjes, Facebook Lives enzovoort: manieren om mijn sociale media te verzorgen. Daaruit kunnen dan ook commerciële deals volgen. Tenminste als ik als renner voldoende resultaten rijdt. Het ene werkt het andere in de hand.'

'Zulke vormen van fan engagement zijn belangrijk voor mij, want zo maak je jezelf als merk sterker. Dat hoort nu eenmaal bij het wielrennen van de toekomst. Peter Sagan en mijn ploegmaat John Degenkolb doen dat bijvoorbeeld ook.'

Is dat een van de manieren om het wielrennen moderner te maken?

'Ja, maar er moet nog veel meer gebeuren om het wielrennen echt naar de 21ste eeuw te brengen. De basis daarvoor

is het businessmodel van het wielrennen dat moet wijzigen. Ik denk daar wel over na, maar ben niet van alle belangen op de hoogte.'

Iets waar nu mee geëxperimenteerd wordt bij wielerovertuigingen is het tonen van hartslagen en snelheden van renners. Ben jij voorstander?

'Dat kan wel interessant zijn, maar als renner heb je dat liever niet. Stel dat je kapot zit en de concurrentie weet dat al door die hartslag ... Van

pokeren komt dan niet veel meer in huis. Alles zal nog meer gestuurd worden. Zeker als ploegen dan

iemand in dienst nemen om al die data specifiek op te volgen.'

Nog zo'n experiment was om tijdens de live uitzending Ronde Van Vlaanderen voor

'Ik heb nog altijd maar Kuurne-Brussel-Kuurne gewonnen'

mannen beelden te tonen van de vrouwenwedstrijd. Is dat een goed idee?

'Eerlijk gezegd denk ik niet dat de wielersfans staan te springen voor het vrouwenwielrennen. Dat gaat het niet interessanter maken. Zelf volg ik het vrouwenwielrennen ook niet echt. Als ik iets zie passeren over de grote klassiekers, bekijk ik het wel, maar zelf ga ik er niet actief naar op zoek.'

Studentenleven

Deze winter was er veel te doen over het feit dat sommige renners uitzonderingen krijgen om producten als cortisone te gebruiken als therapeutische noodzaak is. Wat vind jij daarvan?

'Ik vind dat renners die zo'n uitzondering krijgen toch niet mogen koersen. Dat is redelijk kort door de bocht, maar het sluit wel het dichtste aan bij mijn mening.'

Je studies kinesithérapie heb je stopgezet voor je sportcarrière. Mis je het echte studentenleven niet?

'Ik zie dat helemaal niet als een opoffering, want ik krijg er veel andere dingen voor terug. Wie kan er zeggen dat hij op zijn 18de bijna een jaar in de States heeft gewoond? Bijna niemand, hè. (Jasper Stuyven reed twee seizoenen voor het Amerikaanse Bontrager-Livestrong waar Axel Merckx ploegleider was, red.) Dat zijn heel andere ervaringen dan het studentenleven, maar minstens even leuk.'

'Ik voel ook helemaal geen nood om elke week te gaan feesten. Als student ben ik nooit uitgegaan op de Oude Markt. Na een training ga ik soms wel een koffie drinken in Koffie Onan.'

Tot slot hebben we nog twee mogelijk scenario's voor 9 april 2017, de dag van jouw favoriete koers Parijs-Roubaix. Scenario één. Je bent weg met Tom Boonen en hebt een geruststellende voorsprong op de rest van het peloton, maar Boonen rijdt lek net voor het opdraaien van de piste. Wat doe je?

'(meteen) Rijden! Waarom zou ik wachten op een Tom Boonen? Het is niet oneerlijk om zo te winnen.'

Scenario twee. Je draait de piste op met een klein groepje. Je ploegmaat John Degenkolb zit er ook bij en hij zegt dat hij zich zeker voelt over zijn sprint. Wat doe je?

'(lange stilte) Hmm, dan ga ik voor Degenkolb. Dan trek ik voor hem de sprint aan.'

